

Rondreis Sumatra

9 Mei 2014 – Heenreis

Na de vorige avond vanaf Schiphol vertrokken te zijn en zo begonnen aan onze reis arriveren wij 's middags in Kuala Lumpur. Bij de bagage band gebeurd precies waar iedere reiziger bang voor is. Een van onze koffers komt niet tevoorschijn op de band. Natuurlijk lees je vaker dat je bagage moet verdelen over koffers om in zo'n geval in elk geval beide wat noodzakelijke spullen te hebben. En natuurlijk zullen wij ons voornemen dat volgende keer ook te doen. Echter nu heeft Judith al haar spullen en ik alleen de kleren die ik aan heb. Bij Malaysia Airlines die voor KLM de bagage afhandeling in Kuala Lumpur verzorgt verzekerd men ons dat de vermiste koffer de volgende dag nagezonden zal worden naar ons hotel in Medan. We vertrekken dan ook maar met onze volgende vlucht naar Medan op Sumatra. Daar arriveren wij in de avond en willen vervoer zoeken naar ons hotel. Gelukkig staat onze gids Aries ons reeds op te wachten op het vliegveld van Medan en brengt ons rechtstreeks naar ons hotel.

10 Mei 2014 – Medan

Die ochtend maken we voor het eerst kennis met de ontbijt gewoonte in Indonesië, dit houdt in dat er 's morgens vroeg al nasi en diverse pittige gerechten worden geserveerd. Later in de ochtend komt Aries ons weer ophalen bij ons hotel. Na het hotel gewaarschuwd te hebben dat mijn koffer bij hun wordt bezorgd gaat Aries ons Medan laten zien. Wat direct opvalt is dat het verkeer in Medan een grote chaos is met motortjes en becaks al dan niet met motor of gewoon met trappers. Ook hangt in de hele stad een dikke smog lucht van alle slecht afgestelde motortjes. Het verkeer is enorm en alles dwarrelt door elkaar met als enige orde afspraak dat je moet toeteren als je iets doet en dat als iemand toetert je voorzichtig moet zijn. We bezoeken een Hindoe tempel en een Chinese tempel, een Moskee en wat andere markante bouwwerken in Medan. Na een voortreffelijke lunch gaan we maar weer eens in ons hotel kijken of er al nieuws is over onze koffer. Uiteraard is dit nog ijdele hoop. We besluiten om de eerste etappe van onze trip naar Tangkahan dan maar gewoon te beginnen zonder mijn koffer en in tegenstelling tot het oorspronkelijke schema op de terugweg weer via Medan te gaan. De tocht naar Tangkahan begint met een grote file om Medan uit te komen en na Medan verandert de weg in een soort gatenkaas die wij regelmatig zullen tegenkomen over heel Sumatra. Door ons late vertrek moeten wij het laatste stuk in het donker afleggen, maar Aries kent de weg gelukkig goed dus we komen zonder brokken in de Mega Inn in Tangkahan aan. In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden is de Mega Inn een samenraapsel van enkele hutjes met wat minimale sanitaire voorzieningen, maar ook dat zullen we in Sumatra nog wel vaker tegenkomen. Het is wel schitterend gelegen aan een rivier. De hutjes zijn primitief maar schoon en de maaltijd die voor ons wordt bereid is prima.

11 Mei 2014 – Tangkahan

Na een goede nachtrust worden wij 's ochtends wakker en genieten van de schitterende omgeving van de Mega Inn, het is een heel mooie omgeving en we zien nu pas welke enge hangbrug wij gisteren in het donker hebben moeten nemen. Na een prima ontbijt maken wij ons op voor het olifanten avontuur. Dit had ik speciaal op Moederdag op het programma gezet, omdat Judith dol is op 'fantjes'. Niet ver van de Mega Inn komen wij bij het terrein waar deze kolossale dieren staan. Wij lopen achter de verzorgers aan en zien hoe de verzorgers de olifanten een soort toilet ritueel laten uitvoeren en waarbij zij de olifantenmest verzamelen die zij weer leveren aan de boeren in de omgeving. Daarna worden de olifanten het water in gestuurd en ze gaan liggen, Judith gebruikt de uitgereikte schrobber om er een stevige wasbeurt te geven. Ook wordt er voedsel uitgereikt dat aan de olifanten gevoerd kan worden. Daarna gaan we terug en krijgen de olifanten een soort stalen stoel op de rug waar je relatief comfortabel op kan plaatsnemen. Dan gaan we in colonne enkele keren door de rivier en door de nabij gelegen jungle op de rug van de olifant. Dit is een zeer speciale ervaring, hoe deze kolossen over smalle steile paadjes behendig door de jungle manoeuvreren. Het einde van deze jungle tocht is weer vlak bij de Mega Inn waar wij worden

afgezet. Judith's koffer wordt weer ingeladen en wij zetten de terugweg naar Medan in om te zien of ook mijn koffer weer ergens opduikt. Op de terugweg zien we meer van de omgeving dan toen we heen gingen en Aries laat ons zien hoe men hier werkt op de palmolie plantages en hoe de rubber winning gebeurt. In de middag arriveren wij weer in Medan. Helaas is mijn koffer nog niet gearriveerd. Dus wij boeken nog maar een nacht in het hotel in Medan, omdat het zondag is en er weinig instanties bereikbaar zijn om navraag naar de koffer te doen. De internet site van de KLM die ik raadpleeg weet alleen te melden dat de koffer vermist is gemeld en dat hij opnieuw onderweg is. Judith en ik springen 's middags nog wel in een becak en geven de man opdracht ons naar een winkel te brengen die op zondag open is en waar ik wat kleren en ondergoed kan kopen omdat we niet weten wanneer ik mijn koffer weer zal ontmoeten. Daarna gaan we maar terug naar het hotel en hopen op beter nieuws morgen.

12 Mei 2014 – Medan / Brastagi / Tongging

Aries komt ons 's ochtends weer ophalen in het hotel, gezamenlijk trachten we te achterhalen waar de koffer is. Nog steeds niet gearriveerd in het hotel. Aries brengt ons naar het plaatselijke bureau van Malaysia Airlines in Medan en helpt ons met zijn lokale talenkennis. Daar weet de baliemedewerker ons doodleuk te vertellen dat de koffer al lang op het vliegveld van Medan staat, maar dat die niet naar het hotel zal worden gestuurd, omdat wij het laatste stukje met een andere airline hebben gevlogen. Wij zijn echter allang blij dat wij in elk geval weten waar de koffer is. We besluiten zelf op en neer naar Medan Airport te gaan om de koffer te halen. Dit kost wel anderhalf uur, maar dan hebben we hem tenminste en kunnen we proberen het schema weer in te halen door tot Tongging te gaan en de volgende dag naar Ketambe volgens onze oorspronkelijke planning. Onderweg naar Tongging stoppen we eerst bij een Boeddhistische tempel vlakbij Brastagi en ook via een typisch Batak dorp en de fruitmarkt. De tempel is zeer indrukwekkend het enige nadeel is dat wij er zijn gedurende een fikse regenbui. In het Batak dorp worden we naar binnen gevraagd door een oude dame in een karakteristiek Batak huis, we kunnen zo zien hoe er geleefd wordt in zo'n huis. Vlak voordat we in Tongging arriveren stoppen we nog bij de SipisoPiso waterval, waar ik kennis maak met Indonesische koffie, die bestaat uit een verschrikkelijke drab met héél véél suiker. In Tongging overnachten we in een leuk huisje aan het Toba meer. De volgende morgen deelt Aries ons mede dat de eigenaresse Batak is en dat Batak de eigenschap hebben dat ze LUID spreken maar EERLIJK, dit is de inleiding tot de opmerking van de eigenaresse die zij tegen Aries heeft gemaakt, dat de prijs laag zal zijn, maar dat zij wel een goede fooi verwacht. De prijs is inderdaad belachelijk laag, dus ik geef die fikse fooi.

13 Mei 2014 – Ketambe

Na een uitstekend ontbijt, nasi, gaan we op weg naar de jungle van Ketambe. Gedurende de lange weg passeren we een heleboel Batak dorpen. We stoppen bij een groot feest en springen met onze camera's in de houding uit de auto. De vrolijk uitgedoste feestgangers lachen uitbundig naar ons en nodigen ons overal uit foto's te maken. Na echter in het midden van de festiviteiten te zijn aangekomen, staat daar een lijk met een foto erop van een overledene. Dit feestje blijkt een begrafenis te zijn. Heel speciaal. Ook heel bijzonder zijn al de begraafplaatsen langs de weg, direct naast het huis of midden in de gewas velden. Aries legt uit dat de ouders dit vaak doen om de grond onverkoopbaar te maken, zodat de kinderen de grond wel in bezit moeten houden. De hele weg zien we het fenomeen dat we in heel Indonesië zullen tegenkomen, namelijk het drogen van rijst, koffie, cacao, kruidnagels en kroepoek. Soms op de eigen plaatsjes maar soms ook ruim over de asfalt, zodat je er omheen moet rijden. Dit uiteraard druk doende met het tevens ontwijken van kleuters en peuters op fietsjes die vrolijk langs de drukke weg fietsen, terwijl de automobilisten ze proberen te ontwijken. Ook kippen en geiten die onverwacht de weg oversteken moeten ontweken worden. Aries legt uit dat als je een kip doodrijdt je er voor 12 moet betalen en bij een geit maar 2, dit is afhankelijk van de te verwachten hoeveelheid nageslacht. Natuurlijk stoppen we weer ergens om te lunchen, natuurlijk nasi, in een restaurantje waar wij, als we Aries niet hadden, zeker aan voorbij zouden zijn gereden. Na heel veel uren hobbelen en bobbelen komen we aan in Ketambe. Hier

wacht ons weer een primitief hutje met minimale voorzieningen. We kunnen nog even voor ons hutje rustig een biertje drinken, voordat we ons diner, uiteraard nasi, gaan verorberen en dan natuurlijk vroeg naar bed. Wij hebben nog nooit zo vaak per dag nasi en aanverwante pittige warme kost gegeten, maar ik moet eerlijk toegeven dat daar niets mis mee is en dat wij er al aardig aan gaan wennen. Ik ben bang dat de gewone boterham met beleg straks in Nederland ongetwijfeld weer wennen zal worden. Overigens gaat het behoorlijk regenen, maar dat is waarschijnlijk waarom het hier regenwoud heet.

14 Mei 2014 – Ketambe

Na een uitstekend nasi ontbijt komt er een lokale gids die ons zal begeleiden voor een ochtend jungletrekking. We wandelen eerst een stuk langs de weg totdat de gids ineens ons dieper de jungle in laat gaan en naar de boomtoppen wijst. We zien daar een grote en een kleine Orang Oetang die af en toe verschijnen als oranje haardotten in de zon in de boomtoppen. Ik maak hiervan een eindeloze reeks foto's, die echter grotendeels mislukken. We hopen thuis nog wat opnames beter te kunnen bekijken op een groter scherm. Daarna trekken we dwars door de jungle en zien woudreuzen en dichte begroeiing. Op de weg terug komen we nog wat andere apen tegen. We maken ook kennis met het fenomeen bloedzuigers, ik heb er een die mijn buik probeert leeg te zuigen, maar weet hem te stoppen door hem van mij af te slaan, Judith vindt er na afloop een op haar been. 's Middags gaan we een stuk raften op de rivier die direct naast ons hutje loopt. Dit is ook erg leuk we gaan af en toe door behoorlijke stroomversnellingen en worden door en door nat. Na een paar uur leggen we aan langs de nu wat rustiger geworden rivier, laten de boot leeglopen en gaan met het 'openbaar' vervoer terug. Dit is een soort jeep, waar wij achterin zitten en twee van onze gidsen met de boot bovenop zitten. Moe maar voldaan terug in ons hutje, drinken we weer een biertje en na het eten vroeg naar bed.

15 Mei 2014 – Toba Meer / Samosir

We vertrekken vroeg uit Ketambe. We gaan vandaag een groot gedeelte van de weg die we eergisteren aflegden weer terug. Weer genieten we van de prachtige omgeving en wijst Aries ons op van alles dat voorbijkomt. De weg is erg lang en als we meer richting het Toba meer komen wordt de weg zo mogelijk steeds slechter en de hutjes erlangs steeds armoediger. Ook verteld Aries ons dat de Batak bijna alles eten wat eetbaar is inclusief hond en vleermuis. Langs de kant van de weg wijst hij ons op borden die de aanduiding B1 en B2 hebben. B1 staat voor hond en B2 voor varken, deze codering wordt veelvuldig gebruikt in moslim gebied, omdat beide niet gegeten mogen worden door moslims. De weg blijft slecht tot vlak voor het Toba meer, dan verbeterd de weg weer en krijgen wij prachtige uitzichten op het meer, de omgeving en de rijstvelden langs de oevers. Langs de oever van het Toba Meer bezoeken we ook nog een paar 'hotsprings' waar de zwavelstank enorm is. Uiteindelijk rijden we het eiland Samosir op en zoeken ons volgende hotel op. We worden deze keer blij verrast met een relatief riant hotel met mooie hutjes inclusief goed sanitair en een zwembad. We genieten lekker van al die luxe die we sinds Medan niet meer gewend waren. Vervelend is alleen dat Judith niet lekker wordt, maar het voordeel is dat we op deze locatie een extra nacht al hadden gepland.

16 Mei 2014 – Samosir

Judith besluit de dag rustig door te brengen in het hotel en dat doet wonderen, ze knapt snel op. De ochtend ga ik alleen met Aries even naar enkele plaatsen op Samosir die je gezien zou moeten hebben en ik beloof foto's voor Judith te nemen. We beginnen bij een 'koppensnellers' dorp. Het dorp is een behoorlijke toeristische attractie, waar allang geen saté orang meer wordt gegeten, maar toch wel even leuk. Ook komen we nog bij een traditioneel Batak dans gebeuren. Ook hier weer een behoorlijk toeristische vertoning. Leuk is overigens dat in de boom waar omheen gedanst wordt het barst van de mussen die precies weten wat er aan het eind gaat komen en als er dan de rijst op de grond wordt gestrooid zijn zij er als de mussen bij om die op te pikken. Na dit uitstapje gaan wij weer terug naar het hotel en Judith om de dag verder rustig aan het zwembad door te brengen, voor

zover de regen ons dit niet verhinderd. Over het algemeen is het weer prima maar af en toe kan het aardig regenen.

17 Mei 2014 – Sipirok

Deze dag beginnen we met een tripje met de veerboot van het eiland Samosir terug naar het vaste land. Het is een hele sociale happening 's morgens om 10 uur op de gammele veerboot. Er wordt muziek gemaakt en een hoop passagiers maken van het gebeuren gebruik om te ontbijten met grote porties nasi en bami. Wij hadden in het hotel ontbeten dus wij lieten dit aan ons voorbij gaan. Voornamelijk is dit een dag van veel kilometers rijden. Onderweg bezoeken we een ananas plantage en passeren we het belangrijkste pindagebied van Sumatra. Langs de weg worden de pinda's geroosterd en ook op enkele plaatsen wordt worden vruchten van de suikerpalm ingedikt tot dikke suikerpap die uiteindelijk opdroogt tot blokken. Vlak voor Sipirok komen we ook nog enkele hele mooie 'hotsprings' tegen. Zomaar aan de kant van de weg in de achtertuin van wat hutjes, de zwavel formaties zijn zeer indrukwekkend. Toch zijn we uiteindelijk blij dat we arriveren bij ons hotel, zodat we even rustig met een biertje op ons terras kunnen zitten.

18 Mei 2014 – Bukittinggi

Weer een dag met veel kilometers. In het begin brengt Aries ons naar een soort botanische tuin waar we heel veel kruiden zien groeien en we het sap van een kokosnoot nuttigen, die door een daarvoor getraind aapje voor ons uit de boom wordt gehaald. Wij vinden het een beetje zielig maar kunnen uiteraard weinig doen aan dit dierenmisbruik. Verder komen we langs een gebied waar goud wordt gevonden. Hier leveren bergbewoners bergkeien aan kleine fabriekjes die langs de weg staan en waar grote tonnen de stenen zeven en waarna er hopelijk enkele grammen goud overblijft. Ook passeren we de evenaar. Je kunt dit zien aan enkele strepen langs de weg en een brug gebouwtje dat een bank op die plek heeft neergezet. We lopen enkele keren over deze magische streep min of meer in de verwachting dat er iets zal gebeuren, maar het is uiteraard een gewone streep op de weg en er gebeurt verder niets. Omdat de tocht veel tijd kost en het ook weer begint te regenen besluiten we direct door te gaan naar Bukittinggi en de volgende dag een stukje terug te gaan om de Rafflesia Arnoldii te bekijken.

19 Mei 2014 – Bukittinggi / Harau

Vandaag vertrekken we iets later, omdat Aries wat reparaties aan de auto moet doen. Maar we gaan eerst die reuze bloem opzoeken. We rijden naar een lokale gids die zijn brood verdient met het opsporen van een bloeiende Rafflesia en dan toeristen tegen betaling erna toe te leiden. De bloem is inderdaad werkelijk kolossaal. Het exemplaar dat wij bekeken was ongeveer 80 centimeter in doorsnee. Na deze bezichtiging gaat het verder naar de Harau vallei. Onderweg komen we allerlei plaatsen tegen waar kroepoek varianten worden gemaakt en gedroogd. Ook brengt Aries ons nog naar een minder bekend Minangkabau paleis. Opmerkelijk is ook dat heel veel lokale kinderen graag op de foto willen gaan met westerlingen zoals wij, ik wordt dan ook uitgekozen door een verzameling jonge moslima's om hun groepsfoto op te vrolijken. Onze tocht eindigt in de Harau vallei bij een homestay waar wij eigenlijk 3 nachten zouden blijven. Het ligt schilderachtig direct bij een rotswand met een waterval. In overleg met Aries besluiten we dat we hier maar 2 nachten zullen blijven, omdat we de wandeling en een becak tour al voor de volgende dag op het programma hebben staan en we onze laatste nachten op Sumatra liever in een meer comfortabel hotel willen doorbrengen.

20 Mei – Harau vallei

Deze dag maken we een trektocht door de buurt van de Harau vallei. We doen dit deels wandelend en deels per becak met motor, omdat we het niet zien zitten om vele uren te moeten wandelen. We bezoeken diverse watervallen en rijstvelden en verkennen de schitterende natuur in de vallei. Ook heel interessant is dat we het complete proces van rijstteelt te zien krijgen. Wij zullen nooit meer een pak rijst open trekken zonder iets van ontzag over wat er allemaal bij komt kijken om rijst te

verbouwen. 's Middags gaan we nog wat wandelen in de buurt en ontdekken hele mooie vlinders. Ook zien we langs de kant van de weg een klein meisje dat een vis schoon aan het maken is met een ontzagwekkend groot mes, waar wij onze dochter nooit alleen mee zouden hebben gelaten. 's Avonds voor het eten gaan wij een douche nemen onder de plaatselijke waterval en zo doen we tevens een setje kleren in de was. De watervallen worden hier trouwens halverwege afgetapt om zo gratis stromend water te krijgen. Onze 'badkamer' in het hutje wordt zo ook van water voorzien. Het hutje is erg primitief en we slapen met onze neuzen in de gordijnstof van de klamboe die overal met plakband is gerepareerd en ik ben blij met de zaklamp die ik voor deze trip heb aangeschaft, omdat 's nachts de stroom af en toe uitvalt en we door het aardedonker ons toilet moeten zien te vinden. De vrouw van de eigenaar is wel een uitstekende kokkin, die heerlijke maaltijden en snacks voor ons serveert.

21 Mei 2014 – Harau / Bukittinggi / Maninjau

We vertrekken uit de Harau vallei en Aries rijdt ons langs een heel bekend Minangkabau paleis. Het is hier erg druk omdat de jeugd in de laatste dagen voor de schoolvakantie zit en dit een populaire bestemming is voor schoolreisjes. Maar het paleis is wel de moeite waard om te bekijken. Na het bezoek aan het paleis rijdt Aries ons nog even via Bukittinggi waar we de plaatselijk 'big ben' gaan bekijken en toevallig ook nog in een Minangkabau muziek en dansvoorstelling terecht komen. Na de lunch vertrekken wij naar het Maninjau kratermeer en het hotel dat wij aan de rand van dat meer hebben. Het eind van de middag brengen we lekker aan het zwembad door.

22 Mei 2014 – Maninjau

Deze dag beginnen we met een afdaling naar het kratermeer via de beroemde 44 haarspeld bochten. Daarna gaan we met de auto helemaal rondom het meer rijden. De tocht is erg mooi, maar de weg is weer eens verschrikkelijk. We kijken in de dorpjes en de viskwekerijen. Tegen de middag gaan we weer terug naar ons hotel, we willen graag nog onze laatste dag op Sumatra lekker aan het zwembad doorbrengen en zo gezegd zo gedaan.

23 Mei 2014 – Padang

's Ochtends komt Aries ons weer halen na het ontbijt en brengt ons naar het vliegveld van Padang, vanwaar wij onze reis zullen voortzetten met een vlucht naar Jakarta om vervolgens Java en Bali te bezoeken.